

جهت‌گیری معماری معاصر شهری نسبت به معماری سنتی روستایی در راستای رسیدن به یک معماری با هویت^۱

منا بشیری گودرزی^{۱*}، مهشید صبحی‌زاده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان ، email:bashiri.mona@gmail.com

۲- استادیار دانشکده هنر و معماری، دانشگاه بوعلی سینا همدان email:mahsehi@gmail.com

چکیده:

زمینه‌گرایی یکی از دیدگاه‌های رایج در شهرسازی است، که به مکان و جوهره تاریخی زمینه توجه دارد؛ از این رو سنت را محترم می‌شمارد. این مقاله رودرویی دو معماری سنتی و معاصر را در روستای دره مراد بیگ در حوزه نفوذ شهر همدان مورد مطالعه قرار می‌دهد. امروزه روستا کم و بیش در شهر ادغام شده و به عنوان عرصه‌ای تکمیلی برای ایفای نقش‌های شهر درآمده، در عین حال استقلال نسبی خود را حفظ کرده و در محاصره بافت جدید قرار گرفته. هدف تحقیق حل بحران هویتی است در بافتی روستایی که دیگر سنتی نیست ولی به سنت‌های خود وفادار و بر باورهای خویش پایدار است، در مقابل شهری که منش زندگی امروزی و جدید را به جای منش کهن زیستن نشانده و آن را نفی کرده است. فرضیه تحقیق بیان می‌کند برای آنکه گذشته برای حال قابل استفاده باشد باید به سنت زنده رجوع شود. لذا این نوشتار با بررسی مفهوم سنت به روش تفسیری-تاریخی با استفاده از تدابیر تحلیلی-مقایسه‌ای به تحلیل معماری سنتی در بافت تاریخی می‌پردازد، در برابر معماری معاصر شهری که در پی جایگزین کردن جدید به جای موجود و متأثر از گذشت زمان است. در انتها بیان می‌شود هنگام الحاق اجزای جدید به بافت به میزان و نظم رابطه اجزا در طول زمان وفادار باقی ماند، و پاسخی به شرایط فضایی باقی‌مانده از قبل داده شود.

کلمات کلیدی: سنت، معماری سنتی، معماری معاصر

۱- این مقاله برگرفته از پایان‌نامه نویسنده اول با نام طراحی مجموعه چند عملکردی واسط در محدوده‌ی دره مرادبیگ همدان، در رشته‌ی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد

همدان می‌باشد.